

הקרו ייהנו הכל: בעלי-החשבונות יוכלו לנצל טוב יותר את הצ'קים שלהם. למסור אותם בכל מקום. ספקי סחורות ושירותים לא יחששו מפני קבלת צ'קים ויוכלו להרחיב את מכירתיהם. הבנקים ייהנו מריבית על הכסף המופקד, היות שהציבור יסתובב עם פחות מזומנים בכיסו. היחידים העלולים לסבול מסיידור כזה יהיו הכייסים למיניהם. ובהתחשב בכך שהם, בכל-זאת, מיעוט זעיר באוכלוסייה, ניתן להקריב את הי- אינטרסים שלהם על מיובח טובת הכלל. **בדי דוימטש, ירושלים**

איפה המיטרה הצבאית?

אני מביא כאן תמונה אשר צולמה על- ידי בתאריך 27.9.75, בשעה 14:30, בחוף נביעות. לפני המכונות צילמתי את חברי על-מנת שיוכל להעיד.

בתמונה רואים שני סגדרים 200-די, ש- מיספריהם 92711 ו-92615. אחד הנהגים מתדלק את מכונתו מג'ריקן צבאי (עומד על הגג) בעזרת צינורית. על פגוש המכונית משמאל רואים שלוש מנות-קרב (עשיריות). מאחור נראים וד-גרידה, שקישינה צה"ליים ומיזרונים צה"ליים. על הקרקע מונחים שמונה ג'ריקנים.

אחד הקצינים שהשתתפו בטילול זה עוד דרגות רבי-סרן, השאר היו לבושים אור- צה"ת. אגב, לשמאל המכונות המצולמות הנתה מכונת פיאט 132 שמיספרה צ- 17713. כנראה של אל"מ אשר טייל בחברת אשה (שינה לבושים אורחית). הוא לא העיר לרבי-סרן, שהתרוצץ בין שתי הי- מכונות, על מעשיו.

לדעתי, בהחלט היה מקום להעיר לו, כיוון שקיים איסור לתדלק מג'ריקנים, וכשנתן אישור מיוחד כזה, יש לדאוג לאמצעי-ביטחון, שהראשון שבהם הוא אי- הסעת נוסעים בצד הג'ריקנים!

האם גם את מנות-הקרב לא ראה אותו אל"מ? אינני מאמין שיש בידי הקצינים, שצירפו לטיול את מיטשותיהם, אישור לכלכלן במזון צבאי המיועד לשעת-חיי- רום!

התרשמתי גם מאורחים שירדו לנביעות ברכב פרטי, עמוסי ציוד צבאי כגון: שמי- כות, שקישינה, מיזרנים ואהלים. אינני יודע מיהו אותו אטום-מחזין אשר נתן את ההוראה, לפני כשנה, למיטרה הצב- אית לעצור ולהפשיט אורחים המסחובבים בלבוס צבאי חלקי.

אך אני זוכר היטב כיצד שידרו בטל- וויזיה, והראו בעיתונים, כיצד שוטרים צב- איים הנוסעים ברכב אורחית חכור על-ידי משרד-הביטחון, מפשיטים חולצה הוויזה.

ההוכחה של עוזי מרום
מי מפקח על צה"ל?

מוכתמת בסיד וצבע, מעל גופו של סייד זקן שרכב לעבודתו על אופניו.

עצתי למיטרה הצבאית לערוך פשיטות כאלה בימי החגים, בחניונים ובחופי-הרחי- צה. אך מוטב היה קודם לתת אפשרות לאורחים להחזיר את רכוש צה"ל לתחנות- המיטרה, ורק אחר-כך להחרים ולהעמיד לדין.

אנו מקווים שהעולם הזה יטפל בנושא, ומוכנים לעזור בידו.

עוזי מרום, רמת-גן

יש דין — ויש דין

עוד בעניין שביתת עובדי בתי-המלאכה באל"ע. לגבי דבריו של השר גד יעקובי, שעובדים אלה "חיים באשלייה כפולה לגבי מצב המדינה ומצב החברה", לא אזכיר כאן את מצב המדינה, ומצב הי- חברה אולי באמת אינו מהיר — לא בדקתי נתון זה.

אך אם מצבה של החברה גרוע, צריך להיות אותו דין לגבי כל העובדים! למי שאינו יודע, החברה עומדת להכניס לשירות ג'אמבו נוסף, והמיסים שיעבדו עליו יקבלו העלאה של 22% בשכרם. זאת, בזמן שאנשי-התחזוקה שיעבדו על אותו מטוס יחשבו כעבריינים, אם יבקשו תוספת-שכר.

לגבי מוסר-עבודה ומוסר אישי, איכל לומר בביטחה שמוסר-העבודה של עובדי- התחזוקה באל"ע הוא גבוה. אך מה על המוסר של המטפסים למיניהם כגון גד יעקובי?

ר. א. פתח-תיקווה

איך מתעשרים

מצ'קים ללא כיסוי?

ברצוני להתייחס לאבסורד הקשור ל- ריווחי הבנקים ולצ'קים ללא-כיסוי. עקב צ'ק שמסרתי, שלא היה לו כיסוי במועד הפיערון (דבר זה קרה לי עכשיו לראשונה), התברר לי שהבנק גובה, אוסר- מטית, מחשבון הקלח סך של 5 ל"י בכל פעם שהצ'ק הוצג לפירעון ולא היה לו כיסוי. במקרה שלי הוצג הצ'ק פעמיים, ולכן נטל הבנק מחשבוני סך של 10 ל"י. היות שהדבר לא היה לרוחי, פנית אל ספקד בכיר בסניף שבו מוחזק חשבוני, ומחיתי על כך. הוא הסביר לי שזהו הנהג שעליו הסכימו כל הבנקים בישראל, יש לציינן שגם מספקד הצ'ק משלם 1.5 ל"י בכל פעם שהצ'ק חוזר ללא כיסוי. גם זה הוא נוהג כללי מוסכם.

ידוע לי היטב, שהוצאת צ'ק ללא כיסוי מהווה עבירה פלילית (אני סטודנט למישר- פטים), אך מה שהפתיע אותי הוא, שכאן גובים הבנקים קנס גם מהלקוח שמסר צ'ק ללא-כיסוי, מבלי שהוסמכו לכך על-ידי החוק. היות שהתופעה של צ'קים כאלה נפוצה ביותר, ומיספר הצ'קים הללו ב- מחזור הוא רב, אין כל ספק שהרווח שאותו מפיקים הבנקים מסעיף זה נכבד ביותר. יוצא, אפוא, שהבנקים יהיו מעוניינים שתופעה זו תגבר ככל האפשר, היות שעל- ידי כך יגדלו ריווחיהם הגבהים בלא-ווי- הכי. נראה לי שיש לשים קץ לנוהג אבסורדי זה. לא ייתכן שבמדינת-חוק ייגבו קנסות מאורחים ללא כיסוי חוקי, ועוד על-ידי גופים פרטיים המתעשרים מכך.

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל- אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136. מען מברקי: עולמפרס". מודפס ב"הרפוס החדש" בע"מ. תל-אביב, רחוב בך- איבנדר. הפצה: "גד" בע"מ. גלופות: "צינקוגרפיה כספי בע"מ". העורך הראשי: אורי אבנרי. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

קאמא קרי

כותרת-המישנה של הכתבה הכריי- זה: "הסילונים של אל"ע משותקים — הצוותים שובתים החברה נשבעה לשבור אותם!" ואילו הכותרת הראשית יאמרה: "אל"ע על סף התמוס?". שתי כותרות אלה אינן לקוחות מגיליון השבוע שעבר של העולם הזה (1990), בו כוסה המשבר האחרון שהשבית את חברת- התעופה הלאומית. הן הופיעו ב-659 גיליונות קודם לכן, בחודש מארס 1963, בגיליון העולם הזה 1331. על שערו הקדמי של אותו גיליון התנוססה כותרת, שהיתה אקטואלית גם בשבוע שעבר: חבלה ב-

שער "העולם הזה" 1331 (18.3.63)
רבנות, ההיסטוריה חוזרת

אל"ע. רק הפנים על השער הישטנו. אז היה זה מבזיל אל"ע אפרים בן-אריצי. בן-אריצי הלך, אבל הבעיות נשארו. למיקרא תיאור אותה שביתה באל"ע — כפי שהופיע אז בהעולם הזה — אי אפשר לדעת אם צריך לחצוק או לבכות. ניתן לקחת את אותן כתבות ולפרסמן הש- בוע בשניונים זעירים בלבד. למשל:

כל דרגי השילטון של ההסתדרות קמו נגד ועד אצ"א (ארגון-ציונות-יאויר) ירוחם משל, אחרון בקר, הוועדה המרכזת. הם קבעו כי השביתה פראית, כי יש לשבור אותה בכל מחיר, כי הטיסים הם אויבי העם, הכלכלה הלאומית ומעמד הפועלים המאורגן. ואם מותר היה להסתדרות העוב- דים להסתער בצורה זו ועד-העובדים, מה אסור להנהלת החברה?

מועצת מנהלי אל"ע קבעה את המטרה הסופית של מילחמתה — מטרה שנלקחה

Handwritten signature or note.